

ת"פ 31090/10/17 - מדינת ישראל נגד יותם גונן - נדון, יקיר יעקב אלימלך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 31090-10-17 מדינת ישראל נ' גונן ואח'

לפני כבוד השופט - ס. הנשיא רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד שירן ג'ובאני
נגד

הנאשמים 1. יותם גונן - נדון
2. יקיר יעקב אלימלך
ע"י ב"כ עו"ד אסף שלם ועו"ד ירין סולאש
3. טל גל - נדון
4. פיי יהודית בואנו - נדונה
5. רן כהנוף - נדון
6. מאיר אלמקיאס - נדון

גזר דין נאשם 2

הנאשם 2 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של סיוע לסחר בסמים.

למקרא כתב האישום המתוקן עולה כי עסקינן בפרשיה של סחר בסמים כאשר הנאשמת המרכזית הקימה עסק לממכר סמים מסוג קנביס ובתוך כך, פתחה פרופיל פיקטיבי באתר ה-Facebook שם הציעה את מרכולתה לכל דורש, תוך שציינה כי כל המעוניין לרכוש זנים שונים של קנביס מוזמן לפנות אליה בהודעה פרטית.

לאחר שלקוח היה פונה לנאשמת המרכזית, ביצוע העסקה היה מבוצע על ידי שליחים שהעסיקה בשכר אשר היו מביאים את הסמים ללקוחות השונים. למעשה, הנאשמת המרכזית הקימה מערך עסקי שכלל עובדים בשכר שהיו מתכתבים עם הלקוחות השונים במטרה לקבל מהם הזמנות, עובדים שתפקידם היה לשקול ולארוז את הסמים בהתאם להזמנות שהתקבלו ועובדים שביצעו את סבבי המכירה ללקוחות השונים באמצעות רכביהם הפרטיים.

בענייננו, לנאשם מיוחס אך האישום השני אשר תוקן כאמור לעבירה של סיוע לסחר בסמים.

על פי עובדות האישום המתוקן כינויו של הנאשם היה "ג'ונסון" בחשבונות הווצאפ של העסק והוא הועסק ע"י עמוד 1

הנאשמת המרכזית במשך חודש ימים מחודש ספטמבר 2016 ועד לתאריך 22.10.16. ושימש כמוקדן שקיבל הזמנות מצרכני הסמים וזאת בתמורה לשכר יומי של 700 ₪.

במשך תקופה זו סייע לנאשמת המרכזית ולעובדים האחרים לסחור בסם מסוכן, כאשר עבד ב- 6 משמרות במהלכן נמכר סם לעשרות רבות של צרכני סמים ברחבי גוש דן והשרון, בכמויות משתנות הנעות בין 5-15 גרם קנביס לעסקה ובתמורה ל- 75-120 ₪ לגרם וזאת ללא היתר.

בין הצדדים לא נקשר הסדר עונשי והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

התובעת המלומדת עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים והפגיעה בהם ובתוך כך עתרה למתחם עונשי הולם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

התובעת התנגדה לביטול ההרשעה וציינה כי הנאשם אינו עומד בתנאים המצטברים בהתאם להלכה הפסוקה ובכלל זה הלכת כתב. אין בנמצא נזק קונקרטי, רישיונו של הנאשם לא ייפגע מעצם ההרשעה, שכן הנאשם עובד כמנהל מכירות בחברת נדל"ן ולא כמתווך. התובעת הפנתה לעניינים של נאשמים 4-5 שהועסקו אף הם כמוקדונים ועונשם נגזר במסגרת הסדר ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. לאור הודיית הנאשם והעדר עבר פלילי עתרה התובעת למקמו בתחתית המתחם העונשי.

הסנגור המלומד עשה ככל שניתן לטובת מרשו תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה.

הסנגור עמד על נסיבות ביצוע העבירה וביקש לאבחן את הנאשם מיתר הנאשמים בפרשיה, כך שחלקו הוא הקטן מכולם, מבחינת זמן העסקה וכמות המשמרות ובתוך כך חלקו במערך העסקי.

הנאשם הפסיק את הפעילות בטרם נעצר. הנאשם שיתף פעולה עוד בשלב חקירתו המשטרית. הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שימש כחובש קרבי בעת שירותו הצבאי (ס/1), לעבודתו כנציג מכירות בחברה לשיווק נדל"ן ולהערכה הרבה שרוכשים לו מעסיקיו, כמו גם החשש כי בעטייה של הרשעה יפוטרו מעבודתו (ס/2, ס/3).

הפנה לפסיקה בעבירות חמורות, בה בוטלה הרשעת נאשמים, הפנה לרפורמה בסם הקנביס, לתסקיר שירות המבחן ועתר לאמץ את המלצות התסקיר אשר לביטול הרשעתו של הנאשם והשתת צו מבחן לצד צו של"צ.

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, עמד על השינוי שחל באורחות חייו, יציבותו התעסוקתית, הזוגיות וחלופי הזמן מעת קרות המעשים. עמד על כך כי לא יוכל להמשיך בעבודתו בעטייה של ההרשעה.

דין והכרעה

על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת

מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרה רבה.

כבר הבעתי דעתי בגזרי הדין הנוספים שניתנו בפרשיה זו - המדובר ב"עסק" לכל דבר, שעסק כל כולו בממכר סמים.

מדובר בהעסקת עובדים כמוקדונים, שוקלי ואורזי סמים ושליחים לצד נהגים.

הנאשם שימש בשש משמרות על פני חודש ימים - בתקופה שבין חודש ספטמבר לאוקטובר 2016, כמוקדן, הנושא את השם ג'ונסון בחשבונות הוצאפ של העסק, ובתוך כך ריכז הזמנות מצרכני סמים בתמורה לשכר יומי של 700 ₪. במהלך המשמרות הללו נמכרו סמים מסוג קנביס לעשרות קונים ברחובי גוש דן והשרון בכמויות שבין 5 גרם ל- 15 גרם לעסקה בטווח מחירים של 75 - 120 ₪ לכל גרם.

לא מצאתי שוני **מהותי** בין המיוחס לנאשמים 4-5 בפרשיה זו למיוחס לנאשם 2 אליבא דכתב האישום המתוקן.

אומנם עסקינן בשש משמרות על פני כחודש ימים, עם זאת היקף העסקאות שבוצעו אל מול צרכני הסמים הוא רב ומכאן עסקינן באירוע מתמשך. כאמור הנאשם סייע לנאשמת המרכזית ול"עובדים" האחרים במעשיו אלה במסגרת עסק שכל כולו עסק בסחר בסמים.

לעניין הערכים המוגנים, כידוע נזקי הסמים ופגיעתם בחברה משתרעים על מרחבים ניכרים. נראה כי עבירות הסם מכלולות כל חלקה טובה בחברתנו.

פגיעתם של הסמים בחברה רחב היקף הוא, הן באשר למשתמש הבודד, משפחתו והמעגל הקרוב, והן באשר לחברה כולה לאור הפעילות הפלילית של הצרכן אשר מבקש לספק את הדחף לסם ומבצע על הדרך עבירות נוספות, בעיקר מתחום הרכוש. בנוסף, מעגלי הייצור והשיווק מייצרים כשלעצמם פעילות עבריינית נרחבת.

המדובר בפגיעה של ממש בערך החברתי המוגן ובפעילות אסורה ומזיקה שיש ליתן משקל להיקפה ולנזק הפוטנציאלי והקונקרטי.

לאור חומרת העבירות, בעניין **עפ"ג (תל אביב) 13736-12-18 מדינת ישראל נ' תומר אשכנזי (25.3.19)** ציין בית המשפט המחוזי בתל אביב כי בעבירות מתחום הפצת הסמים מסוג דא הענישה חייבת לכלול בתוכה רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות.

ראו בן היתר: עפ"ג (תל אביב) 28791-06-20 מושייב נ' מדינת ישראל (30.7.20).

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בהינתן מדיניות הפסיקה הנוהגת ועקרון אחידות הענישה אשר לנאשמים באותה פרשיה, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם למעשיו של הנאשם כאירוע אחד מתמשך כנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ראו בן היתר: ת"פ 9201-08-19 מדינת ישראל נ' חסן (26.4.21); ת"פ 13282-07-18 מדינת ישראל נגד אבן (16.6.20); ת"פ 45025-04-19 מדינת ישראל נגד אלפסי (15.12.20);

עפ"ג 13736-12-18 תומר אשכנזי (25.3.19); עפ"ג 28791-06-20 מושייב נגד מדינת ישראל (30.7.20).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם וסוגיית אי-ההרשעה

הנאשם בן 30, עברו נקי ללא רבב, ללא תיקי מב"ד. הודה במסגרת דיון מקדמי ואף בחקירתו המשטרתית, חסך בזמן שיפוטי ניכר, נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה, חסך בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה.

הנאשם כיום מצוי בזוגיות ועובד כמנהל מכירות בחברה לשיווק נדל"ן.

לתיק הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הסוקר את נסיבות חייו של הנאשם.

הנאשם שימש כלוחם וחובש קרבי במג"ב, החל מגיל 16 שמר על רצף תעסוקתי, למד באופן עצמאי והוציא רישיון מתווך. כיום עובד כמנהל שיווק בחברה לשיווק נדל"ן.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע בושה וחרטה על מעשיו.

הרקע לביצוע העבירה הינו רקע כלכלי לשם עשיית רווח קל.

הופנה למסירת בדיקות שתן לשם איתור שרידי סמים, הבדיקה שמסר ביום 19.10.20 נמצאה חיובית לקנביס. ציין כי אינו משתמש בסמים, ארבע הבדיקות הנוספות אליהן הופנה נמצאו נקיות משרידי סמים. בדיקה נוספת שמסר ביום 27.1.21 נמצאה נקיה משרידי סם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם צמצם וטשטש ממשמעות וחומרת מעשיו ופעל בהיעדר שיקול דעת. עם זאת המדובר באירוע חריג בנוף חייו, כאשר הנאשם נעדר דפוסים שוליים, עברייניים או התמכרותיים מושרשים.

שירות המבחן מזהה נזקקות טיפולית וממליץ לבכר את הפן השיקומי ביחס לנאשם ובתוך כך ממליץ להטיל צו מבחן למשך שנה בעניינו.

ככל שבית המשפט יקבל את המלצת השירות ציין האחרון כי יפעל לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית לצד בחינת המשך ניקיונו משימוש בסמים.

שירות המבחן סבור כי מאסר בדרך של עבודות שירות תפגע באופן משמעותי במקור פרנסתו של הנאשם, כמו כן בעתידו ומשכך השירות ממליץ על צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

לאור המסמך שהציג הנאשם ממעסיקו עלה במפורש כי במידה והרשעתו תיוותר על כנה לא תתאפשר המשך העסקתו של הנאשם בחברה, ומשכך השירות ממליץ לשקול בחיוב ביטול הרשעתו בדין.

באשר לסוגיית אי ההרשעה

מושכלות יסוד בדיני העונשין שלנו, כי משהוכח ביצועה של העבירה המיוחסת, יש להרשיע את הנאשם.

הכלל הינו הרשעה, בכל הנוגע לבגירים, והחריג הינו אי הרשעה.

ההלכה הפסוקה קבעה כי בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת מי שנמצא כי עבר עבירה, רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה שבעטייה של הרשעת נאשם ספציפי, לבין תועלתה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי, ראו בין היתר:

ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337; ע"פ 9863/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685.

על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה תתאפשר במקרים חריגים, **בהתקיימותם והצטברותם**, של שני תנאים מרכזיים.

הראשון, שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עיינתי בפסיקה אליה הופנתי כמו גם בתסקיר שירות המבחן, נחה דעתי כי הנאשם אינו עומד בגדריה של ההלכה הפסוקה ולא מצאתי מקום לבטל את ההרשעה בתיק זה.

מבחינת התנאי המרכזי, סבורני כי העבירה **בנסיבותיה** איננה מאפשרת בתיק זה לבטל את ההרשעה.

הנאשם, מתוך בחירה, החל לעבוד בעסק לממכר סמים. במטרה להשיג רווח קל, במשלח יד שאינו חוקי, על פני חודש ימים, שש משמרות, כמוקדן. סייע "לעסק" כאשר הוא מרכז הזמנות של רוכשי הסמים ובסיועו מתבצעות עשרות עסקאות של סמים, ברחבי גוש דן והשרון, בהיקפים של גרמים בודדים ועד ל- 15 גרם לכל עסקה ובתמורה של 75 - 120 ₪ לכל גרם. הנאשם השתכר שכר יומי של 700 ₪.

אירוע מתמשך זה גם אם כלל 6 משמרות והתפרס על חודש ימים, איננו מאפשר את ביטול ההרשעה בנסיבותיו.

ער אני לאמור בתסקיר שירות המבחן ולמכתב מאת מעסיקו של הנאשם (3/0) לפיו הותרת ההרשעה על כנה תיאלץ את החברה לסיים את תפקידו של הנאשם בחברה. אכן קיים חשש לנזק קונקרטי, הגם שהנאשם מועסק כיום בתפקיד שיווקי ואינו עושה שימוש ברישיונו כמתווך, כפי שהובהר במהלך הטיעונים לעונש. כולי תקווה כי ימצא תפקיד אחר לנאשם בחברה, שכה מרוצה מתפקודו של הנאשם, בהינתן חלופ הזמן מאז קרות האירוע, והמשך העסקתו של הנאשם חרף ההליך.

כך או כך, בהתאם להלכה הפסוקה שני התנאים שהציבה ההלכה הפסוקה בסוגיית ביטול ההרשעה חייבים לדור **במצטבר** וכפי שקבעתי התנאי המרכזי אינו מתקיים בענייננו.

ראו והשוו עניינו של נאשם 3, שסיים לימודי משפטים, ובעניינו הפגיעה היתה מובהקת ביחס לרישיונו העתידי וגם שם לא בוטלה ההרשעה במסגרת גזר הדין חרף המלצת שירות המבחן - ראו בין היתר החלטת בית המשפט העליון אשר לעיסוקים הטעונים רישיון במסגרת רע"פ 1746/18 פלחיימר נ' מדינת ישראל (26.4.18).

מכלל האמור, סבורני כי הנאשם אינו עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה, ועם כל הצער שבדבר לא אוכל להורות על ביטול ההרשעה בתיק זה.

אשר לפן השיקומי, אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15).

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40ד לחוק העונשין, וגזירת ענישה בדמות של"צ, כל שכן הנאשם טרם החל את הקבוצה הטיפולית, אליבא דתסקיר שירות המבחן.

לאור כלל הטעמים הצריכים לעניין, חלופ הזמן מאז קרות האירוע, עבר נקי ואי פתיחת תיקים חדשים, נטילת אחריות מלאה והבעת חרטה, לצד יציבות תעסוקתית ומסירת בדיקות שתן נקיות משרידי סם, כמו גם נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בשים לב **לעיקרון אחדות הענישה בין נאשמים בנסיבות דומות ובאותה פרשה**, מצאתי למקם

את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, בניכוי ימי המעצר, ככל שקיימים, בהתאם לרישומי שב"ס.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 4.7.21 עד השעה 08:30 כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקדת שב"ס - מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה.

אני מזהיר את הנאשם כי אי-מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך שנתיים מהיום והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

3. קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 4.7.21.

4. צו מבחן למשך שנה מהיום.

אני מזהיר את הנאשם כי אי-עמידה בצו המבחן עלול להוביל להפקעתו, חזרתו לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

צו כללי למוצגים - סמים יושמדו; ככל שישנם מוצגים נוספים בתיק זה יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימים פיקדונות בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת - יושבו לנאשם או למי מטעמו בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

עמוד 7

ניתן היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, במעמד הצדדים.